

Ce ai prefera să fii?

Ești așa cum te-a creat Dumnezeu și la fel ca tine și orice ființă pe care o vezi, indiferent de imaginile pe care le vezi. Ceea ce vezi ca fiind boală și durere, slăbiciune și suferință și pierdere, nu este altceva decât tentația de a te percepe ca fiind neajutorat și în lad. Nu te lăsa pradă și vei vedea toată durerea, sub orice formă, oriunde ar apărea, dispărând ca ceața în fața soarelui.

La sfârșitul anului 2006 eram căsătorit și locuiam în Maine. La sfârșitul anului 2007 eram divorțat și locuiam în California. Anul 2006 fusese cel mai dezlănțuit an din viața mea, dar nu știam că anul 2007 îl va depăși. Într-adevăr, nici nu aș fi putut crede că acest lucru era posibil.

I-am văzut ultima oară pe iubiții mei mentori, Maeștri Înălțați Arten și Pursah, care mi s-au arătat ca un bărbat și o femeie, în luna august a anului 2005. Mă vizitaseră de 11 ori în 20 de luni și îmi dăduseră partea lor de material pentru a doua carte a noastră, *Your Immortal Reality: How to Break the Cycle of Birth and Death – Realitatea ta nemuritoare: cum să rupi ciclul nașterii și morții*. (Eu am contribuit cu narațiunea și notele și mi-am îndeplinit rolul în cadrul conversației cât de bine am putut.) Către finalul ultimei lor vizite, am întrebat dacă o să-i mai văd vreodată. Răspunsul lor m-a luat prin surprindere: Într-un an de acum înainte, gândește-te dacă viața pe care o duci acum este într-adevăr genul de viață pe care ți-o dorești. Vrei să continui să fii autor?

Ei știau ceva ce eu nu știam. Următorul an și câteva luni aveau să fie o perioadă foarte grea. În mijlocul unui voiaj de prelegeri care l-ar fi pus la grea încercare pe orice om și încercând în același timp să fac toată munca pe care o face un autor activ, am devenit ținta unei vendete – o campanie de invidie personală, organizată de așa-numiți mentori spirituali care s-au unit într-o încercare de a-mi distruge activitatea de misionariat.

Unul dintre ei era un bărbat pe care îl credeam prieten și căruia i-am făcut o mulțime de favoruri. M-am simțit foarte jignit și a fost una din cele mai mari lecții de iertare din viața mea. Am avut nevoie de mai multe luni să diger situația. Din fericire pentru mine, eforturile acestor câțiva indivizi au eșuat, probabil din cauză că ceea ce făceau ei era diametral opus semnificațiilor tuturor principiilor spirituale pe care ar fi trebuit să le predea. Oamenilor nu le place ipocrizia. Acești oameni vorbeau cu fățarnicie despre iubire, dar sufletul lor era hain.

În ce mă privește, eram tot eu, cel imperfect, dintotdeauna. Mă pusesem într-o asemenea măsură la dispoziția publicului, încât oamenii aveau sentimentul că mă cunoșteau. Nu m-am prezentat niciodată ca fiind altceva decât un om obișnuit. Atât personalitatea, cât și povestea mea au rămas neschimbate, lipsite de compromisuri, în ciuda anilor de cercetare răuvoitoare. Nu exista nicio dovadă care să susțină ura care era aruncată asupra mea, cu excepția unor opinii. Iar aceste opinii aveau să se demonstreze că reprezentau o minoritate extremă. În concluzie, majoritatea oamenilor era alături de mine și acest lucru avea să se dovedească de multe ori în cursul lunilor și anilor care au urmat.